

BEATRICE BESØGER ØER BEGYNDENDE MED 'B'

RAPPORT:

af Mira Noltenius, april '24

Det har været en vild, sær, lidt ensom og meget vidunderlig tid i Camera-salen med mit 12 dages forsøg fra d. 1-12 januar 2024:

Forsøgets Hovedspørgsmål har været: Hvordan kan jeg fysisk, stemme- og performancemæssigt arbejde med og udtrykke Begreberne: Bølger, Biodiversitet, Besmykke & Bokse, 4 Øer med 'B', hovedemner i min billedkunstneriske idé 'Beatrice Besøger Øer Begyndende med 'B', hvor jeg ønsker at smelte skuespil, performance, med billede-, video-, skulpturer mv. sammen.

Jeg har arbejdet med billedkunst hele mit liv, men det kom automatisk noget i baggrunden og er blevet glemt i perioder, da jeg tog min skuespilleruddannelse på The American Academy of Dramatic Arts i New York. Her lærte jeg især Meisner, Hagen og Strassberg teknikker. År derefter brugte jeg i Dublin med bl.a. Shakespeare in the Park, London med div. teater- og performanceformer såsom Burlesque og rundt i Italien også med gadeteater under Odin teatret og jeg har spillet et utal af tekststunget teatermonologer. Skriver også, så jeg kommer ind i forsøget med en bred vifte af teknikker, og vil i forsøget umiddelbart prøve mig frem med nogle af de teknikker jeg har lært på Odin Teatret. Da undersøgelsen også handler om billedkunst har jeg fyldt tasker, poser og cyklen op med ting, perler, papir, notesbøger, bøger, pap, blyanter, m.v. og jeg cykler afsted tidligt 1. januar igennem fyrværkerirester og en mennesketom grå kold by.

Der var ingen andre end mig den første dag på Forsøgsstationen og meget få i den følgende uge, hvilket medvirkede til en form for boble-atmosfære og nok har lagt lidt en dæmper på mine udfoldelser, for jeg blev pludselig en smule genert over at larme, da der rigtigt kom folk i huset i uge 2.

Min yndlingsstunder har været ovenpå en gennemgående opvarmning at begynde med tegnepapir og noter på gulvet. At bevæge mig i rummet efter impulser og input, nedskrive dem, rokkere om på bevægelsesmønstrene og ordene for at passe dem ind i noget jeg selv synes var/er sjovt og interessant nok til at holde min opmærksomhed, og ikke noget hvor én udefra siger: 'det dér fungerer!'. Det har handlet om: hvad der er brugbart for mig og hvad der har fået min kreativitet, mine impulser og fantasi til at blive overrasket og gå i nye veje og i nye lag og det lykkedes efter en uges tid at kunne give slip på forudindtagetheden og slå mig mere løs. Det har samtidigt været svært ikke at være selvbevidst om processen, da jeg har skrevet ned og noteret tanker hele tiden undervejs, men i de øjeblikke, hvor jeg har glemt mig selv, har det sprudlet, som når man maler og glemmer sig selv i et kunstværk og tiden bare går.

Her er et udpluk af nogle af de opdagelser og tanker jeg har noteret i løbet af de 12 dage:

Jeg kæmper med og mod min træthed: 1. januar er jeg så træt og stresset ovenpå måneder med overarbejde, så at komme ned i tempo har været svært, næsten umuligt. Træthed og stressniveau før jeg kommer på Forsøgsstationen: 5 ud af 5. Det bliver bedre i løbet af dagen, som jeg kommer i gang med opvarmning og med at kigge på arbejdet.

Skal kunne skabe noget 'anderledes'/'Kunstnerisk'/'Magisk' – noget der er udenfor hverdagen, det gør mig noget nervøs, for hvad er det for en nyopfundne "praksis" jeg skal skabe? Dybt og søgende, men det må ikke blive tungt. Humoren kommer nok helt af sig selv, når jeg slapper bedre af i arbejdet.

Alt hvad jeg læser i øjeblikket, associerer sig mærkværdigt til og rummer 'skygger', så må bruge 'skygger', som et 'skygge' udgangspunkt til mine øer med 'B'.

Jeg troede at jeg var 'gammel' nok til ikke at lade hverdagen påvirke mit forsøgsarbejde, men det er jeg åbenbart ikke. Når jeg normalt skriver, er det oftest baseret på virkelige og netop oplevede situationer og derfor føles det også forkert, at jeg her i de første par dage har prøvet at lukke af for mine tanker og følelser om verden udenfor, især også fordi netop at hele Beatrice projektet handler om de Båse og Bokse vi sættes i af hinanden og samfundet og af os selv. Når jeg træder ind i det kunstneriske-kreative rum bliver der ved med at være, ikke en elefant, men en 'bank' og 'skat' til stede i rummet og jeg må tage stilling til dem og bruge dem i mit arbejde, det har været den eneste måde at slippe for at føle deres klør i min nakke.

Har skabt en krave ud af en bog fra 1775 og tape + lidt bånd. Den er en reference til renæssancen, trykkerkunsten, drager og leguaner, Shakespeare mv.

Jeg har besluttet at ændre navnet bevægelsesmønstre til 'performanceskitser', det er skitser jeg skaber på gulvet. Som en 'løs' kultegning, der delvist kan viskes ud bagefter. Mine performanceskitser af kul er hurtige 'skygger' af sig selv. Så skygger er blevet et gennemgående tema/tankeunivers til Beatrice. En skitse er en skygge til et færdigt værk.

Associationer medfører associationer – de er improviserede på stedet i processen til at udvikle mine performanceskitser.

Koreografien kører på netop de associationer jeg får i øjeblikket imens jeg skaber det. Det er nemmest for mig hvis jeg tænker i kostume og i rekvisitter. For mig er bevægelser og følelser og minder åbenbart ekstremt forbundet. Jeg kommer ind i en automatisk følelsestilstand, når jeg laver en speciel bevægelse eller dans. Så jeg dykker ned i sense-memory og det gør mig hudløs – og jeg vil ud af det igen, tænke fysisk!

Gentagelser er der allerede en del af, såsom vaner jeg falder ind i med min krop, at jeg oftest vender mod højre og ikke mod venstre. Men gentagelserne fortæller mig også at de er en del af mine fortællinger og minder og er så indgroet i mig så derfor er det kun mig, der kan skabe disse specifikke sammenhænge. Gentagelserne både overrasker mig, men keder mig også, for det får mig til at overveje om jeg mon ikke har noget mere at byde på end det? Gentagelserne og de dertilhørende associationer er alle sammen nogen, der har rødder i Beatrices fire Øer med 'B', så derfor er det også betænkeligt at det ofte er de samme, der bliver ved med at dukke op, selv indenfor de forskellige emner, måske er det fordi de skal ud både igennem kroppen, igennem stemmen, på lærredet, som skulpturer og på tekst mv. først derefter kan jeg måske give slip på dem.

Noget og nogle af performanceskitserne føles meget 'illustrative' og børne-tv-agtige og det må jeg håndtere. Og/eller det bliver hurtigt alt for 'Kate Bush'-tribute agtigt.

Jo større jo bedre imens jeg skaber koreografierne, og det er som om, at efter en 15-20 bevægelser stopper de af sig selv, som om de fysiske partiturer selv beslutter sig for at afrundes. Som om de udspiller og afspiller sig selv.

Har brugt mine daglige noter og skriblerier til at skabe de tekster jeg arbejder med. Siger de sætninger højt, der bliver ved med at køre rundt i hovedet på mig, illustrerer mit tankespind!

Der er kommet en anden slags ro på og en form for modighed forbundet med arbejdet nu, men jeg bakser stadig med at få brugt stemmen i forhold til koreografierne og beslutter at lørdag, hvor nogle andre er booket ind i rummet, at dér skal jeg prøve at sætte tekster sammen af de indskydelser, tanker og ting jeg har fået skrevet ned undervejs so far. Bliver distraheret af min egen stemme i stedet for at den skulle skabe et ekstra lag til performedelene. Har også svært ved at finde et soundtrack til mit arbejde, alt hvad jeg finder frem, skrider imod det. Har prøvet med up-beatmusik i stedet for langsom, for at provokere mig selv til at bevæge mig hurtigere. Og det har også været godt med restriktioner, som ikke at kunne bruge hænder og arme, men at kæmpe med de bevægelser, der er inde i kroppen. Den hæmmede følelse bragte fangenskab og frihed til bevægelserne på samme tid. Men det er svært at skrælle lagene af og komme ned i dybet – og det bringer mig både glæde og besvær undervejs – jeg tror at jeg har været igennem samtlige tilstande som vrede, længsel, eufori, stolthed og nedtrykthed allerede i et forløb der endnu kun kører på første uge.

Det er meget svært ikke at tænke i et færdigt produkt, når der nu skal være et 'åbent forsøg'. Og det gør det faktisk lidt svært at skeje ud, da det hele meget hurtigt kommer til at føles særligt konstrueret.

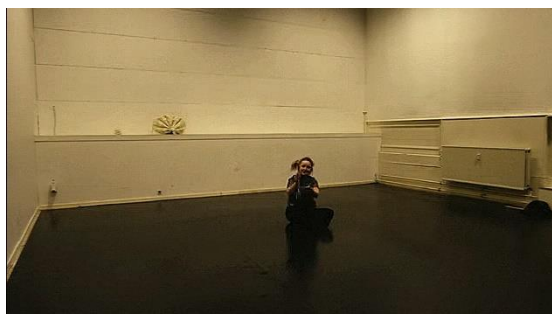
Beatrice er blevet lidt mere 1920agtig end renæssance som dagene er forløbet, måske skal hun mere over i noget prærafaelitisk. Jeg er i gang med 1920 lotus inspireret Ø-hat med 2 overarms øer og 1 til låret. Vil skabe en kvast/kost/dusk af min hestehale, som en slags hår-dukke – den skal klippes af.

Her inde i anden uge, er det først, at jeg rigtigt føler at jeg slapper af i arbejdet og har det dejligt sjovt med det.

Har lavet 3 stykker forsøg over Øerne med 'B' og 'B'-temaerne er flydt helt ind i hinanden, nu er de samlede i stedet for separerede. Det har taget mig i gennemsnit ca. 3 dage per 'del' – til at sammensætte koreografierne af forskellige improvisationer, arbejde med tekst og indarbejde den med de fysiske performanceskitser + dertilhørende rekvisitter og kostumedele. Ca. 3 min. og 30 sek. pr. del.

Jeg har fået afprøvet ting og fik efterhånden én ro på til arbejdet, som jeg ikke havde regnet med, og ikke kan huske at jeg har haft i årevis, også det har været lærerigt at indse, og jeg var slet ikke klar til at stoppe, da forsøgsgdagene sluttede. Det var som om arbejdet først lige var kommet i gang. Det ville have været fantastisk at få lov til at gentage de 12 dage hver 2 måned og se hvordan projektet og undersøgelserne ville vokse. Jeg er meget glad for at jeg fik det 'åbne forsøg' den sidste dag filmet, det gav et islæt af at det er og bør være performance, hvor der også er publikum til stede, men det var samtidigt meget sårbart at åbne op for en proces, der hverken er begyndt eller afsluttet, men er et 'nøgent sted'. Det har været en udfordring både at skulle skabe, analysere, vurdere, fra sortere, resonere og beskrive hele min proces imens den er foregået. En ting er hvad kroppen husker og mindes, noget andet er det faglige 'nærmest set udefra' i processen og procesarbejdet i øjeblikket, de akademiske anskuelser og betragtede øjne, det har været enormt brugbart, men også afgrænsende i 'at give slip'.

Jeg har fået skabt nogle mini kunstværker-performance kunstgenstande til at bære, som kostumer/rekvisitter af hvad jeg havde med mig på Forsøgsstationen, disse er nu blevet en lige så stor del af forsøget ligesom performedelene, måske endda mere,

da de er blevet integreret igennem mine idéer, tanker og udviklet til og af de fysiske partiturer, bearbejdet og inkorporeret dertil.

Inspireret af forsøget ønsker jeg mig nu brændende et værksted forbundet med et øvelokale og et udendørs areal og så at kunne gå fra det ene rum til det andet og skabe kunst med materialer og krop alle steder.

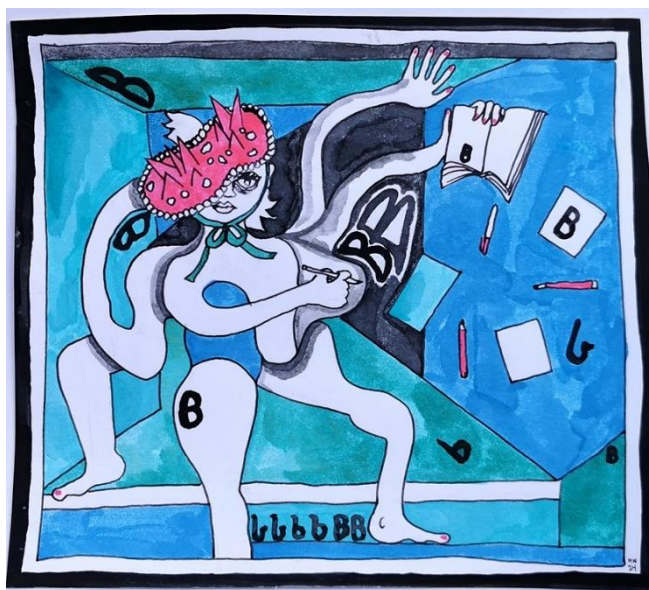
Hvis der er noget forsøget, har bekræftet for mig, så er det at dén her måde at se alle de forskellige kunstarter som værende fra én sfære fungerer for mig og jeg synes det skinner og derfor vil jeg fortsætte med det. Det er blevet en skøn tilgang også ind i at skabe nyt performance materiale fra bunden, at tage lidt her og lidt der og sammensætte det til det bliver enerådige historier i sig selv.

Det har været en fantastisk måde at begynde året på og det har fuldstændigt givet mig et afsæt til at fortsætte hele året ud med Beatrice og hendes øer med 'B'. Jeg er nu i gang med den mere billedkunstneriske del af Beatrice, vil gerne inddrage 'udendørs i naturen mere' og glæder mig til at arbejde videre på den her måde og undersøge, hvor den kommer hen.

Tusinde tak for forsøg, for nu,

mange hilsner

Mira

Fotografier:

Af et par af de kostume/rekvisitter jeg har skabt på Forsøgsstationen til performanceskitserne: *1920er inspireret hat + kropssmykker* af div. perler, sten og rav på rødvinsskardon m. elastik bånd og kontaktlim. *Krave* af en bog fra 1775, samt paillet bånd, tape, karton, sytråd og dele fra en gammel halskædelås.

Samt stills fra optagelsen af min 'åbne prøve' på 'Forsøgsstationen' d. 12. januar 2024. Se hele det åbne forsøg over performanceskitserne på: <https://youtu.be/0tKww4HlHMY>

Tegning af forsøget, 2024 – Blæk på Bristol Board, 16,3x18cm.